

Mèxic b.F. 5 de novembre del 1947. Calc/0010
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Mare estimada: no es pot imaginar la quantitat de records que he fet més vius en mi, encara, amb l'evocació de les veles anades a la vinya del rejoll, per a portar-me aigua. Can Menni, l'àvia Aqueta (que al cel sigui), el Cornellana, Tots les petites aventures de les temporades que passàvem vostè i jo a París, m'han vingut a la memòria amb una gran força. Ha vinguda aquella que se'ns van escapar les veques, la pedregada que ens va sorprendre toment de can Ribera, al ~~Cornellana~~ Cornellana i a mi, i les animes que passava vostè per qualsevol cosa que, a criteri seu, pogués convertir-se'n en una ambulança o un berill. Quins temes més belicosos!

I quan el pare tornava de viatge, altre vegada a Barcelona. Records l'il·luminó que em feien els regals que ens portava, per vostè i per mi, i d'una manera particular m'ha quedat ~~que~~ gravada una ocasió en que el pare, en retornar del Marroc, va portar-li uns guants arabs per vostè, i una làmpara portàtil, amb un bloc de notes i un llapis adhesiu, per a mi. El pare em digué que un útil s'hi com aquell l'usaven els soldats, per a escriure durant les nits, i això em ~~va~~ va fer una il·luminó que em durà molts anys. I em penso que encara em dura ara.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

mare, tot això, amb l'ajut de Déu,
ho hem de revindre. Ara amb la
nostra, i d'aquests dos nets tan bonics i es-
bavilats, i, naturalment, sense necessitat que
el pare visiti. Per això s'ha de cuidar molt,
i conservar-se molt maca i tenir sempre, com
tinc jo, una fe absoluta en que els nostres
fills seran excel·lents.

Perin que el Joan, enmig de
la part dolenta que li ha correspost per tot
el que ha besat, ha tingut la sort de combatre
amb el gran amor de vostè i del pare, i que el
peinon, encara que les circumstàncies siguin, les
fortuna, diferents, també té necessitat de la seva
estimació d'avis. Després amb tota l'ànima que
he pogut tenir ben a broc.

Deixo lloc per la Rosa, mare. Fari
molts petons al Joan de tant meua, i rebri
una abraçada ben forta del seu fill.

Pere

Estimada mare: tant el Pere com jo vam estar contentíssims
amb la seva carta. Ens agradaria moltíssim que ens escrivís més
sovint.

Ens fa una gran il·lusió que trobin al Raimon bonic. A
nosaltres ens té ben enamorats. Ara està simpatiquíssim encara
que molt dolent. És molt tossut i sempre acaba fent allò que
ell vol. Gràcies a Déu se'l veu molt fort i ja. Ja s'asseu solt
i l'altra aia ja va fer la primera entremaliadura, va tirar
tot el meu postre de xocolata per damunt els cavalls i va tirar
en una tassa. ~~xx~~ Tot ho vol apagar i no s'està ni un vol mo-
ment quiet. Estem desitjant que sigui una mica més feliç
per parlar-li poga dels seus avis de Barcelona, i perquè aprengui
a estimar-los com es estimem nosaltres. Mare, per poc que pugui
escriure-us, no es pot imaginar com està de content el Pere quan
en carta seva. Rebi tot l'amor de la seva filla Rosa